

Въ Охридъ сини. . .

Д. С-ву.

I.

Отъ край родни рано прокудиха —
Люти врази — Димча отдѣлиха;
Отъ Охрида родни милъ и скжпи,
Кой се въ чудни сини вълни кжпе;
Майка сладко дѣтъ го е кърмила,
Пѣла пѣсни и нѣжно галила!

II.

Дни прѣвратни, чудни дни настаха
Въ края родни ей пѣсни грѣмнаха!
Изгрѣ слънце, небе се синѣ
Шаръ свободни гордо се бѣлѣе!
Въ Охридъ сини Свобода се кжпе,
Гостъ на майка Димчо милъ и скжпъ е!

1916 г.

Ал. Спасовъ.

